



Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.°164/12
v Luxemburgu 12. decembra 2012

Návrhy generálneho advokáta vo veciach C-201/11 P, C-204/11 P
a C-205/11 P
UEFA a FIFA/Komisia

Generálny advokát navrhuje Súdnemu dvoru zamietnuť odvolania, ktoré podali FIFA a UEFA proti rozsudkom Všeobecného súdu o televíznom vysielaní majstrovstiev sveta a EURO

Ak členské štáty považujú tieto súťaže za udalosti veľkého významu pre spoločnosť, môžu na to, aby zabezpečili prístup širokej verejnosti k týmto súťažiam, vyžadovať ich vysielanie vo voľne prístupnej televízii

Smernica týkajúca sa vykonávania činností televízneho vysielania¹ umožňuje členským štátom zakázať exkluzívne vysielanie udalostí, ktoré považujú za udalosti veľkého významu pre ich spoločnosť, ak by takéto vysielanie zbavilo významnú časť verejnosti možnosti sledovať tieto udalosti vo voľne prístupnej televízii.

Fédération internationale de football association (FIFA) organizuje záverečnú fázu majstrovstiev sveta vo futbale („majstrovstvá sveta“) a Union des associations européennes de football (UEFA) organizuje majstrovstvá Európy vo futbale („EURO“). Predaj práv na televízne vysielanie týchto súťaží predstavuje významný zdroj ich príjmov.

Belgicko a Spojené kráľovstvo vydali zoznamy udalostí, ktoré považujú za udalosti veľkého významu pre svoju spoločnosť. Pokiaľ ide o Belgicko, tento zoznam obsahoval najmä všetky zápasy záverečnej fázy majstrovstiev sveta, a pokiaľ ide o Spojené kráľovstvo, všetky zápasy záverečnej fázy majstrovstiev sveta a EURO. Tieto zoznamy boli zaslané Komisii, ktorá rozhodla, že sú v súlade s právom Únie.

FIFA a UEFA však napadli tieto rozhodnutia pred Všeobecným súdom, pričom spochybnili skutočnosť, že všetky tieto zápasy by mohli predstavovať udalosti veľkého významu pre verejnosť v týchto štátoch. Keďže Všeobecný súd zamietol² ich žaloby, podali odvolania na Súdny dvor.

Generálny advokát Niilo Jääskinen vo svojich návrhoch prednesených v dnešný deň skúma najprv rozdelenie právomocí medzi členské štáty a Komisiu v súvislosti so zákazom exkluzívneho vysielania udalostí, ktoré majú veľký význam pre spoločnosť. Pritom konštatuje, že podľa smernice iba členské štáty majú právomoc vypracovať vnútroštátne zoznamy s cieľom zabezpečiť vysielanie udalostí veľkého významu pre ich spoločnosť vo voľne prístupnej televízii. V tejto súvislosti majú k dispozícii určitú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o výber opatrení, ktoré v kontexte kultúrnych a sociálnych vnútroštátnych osobitostí považujú za najlepšie prispôbené na dosiahnutie cieľa smernice spočívajúceho v zabezpečení voľného šírenia televízneho vysielania.

V dôsledku toho N. Jääskinen usudzuje, že kontrola uplatňovania voľnej úvahy členského štátu pri určovaní vnútroštátnych zoznamov, na ktorej vykonanie je oprávnená Komisia, sa obmedzuje na hľadanie existencie zjavne nesprávneho posúdenia. Komisia je tak predovšetkým povinná

¹ Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, s. 23; Mim. vyd. 06/001, s. 224), zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 202, s. 60; Mim. vyd. 06/002, s. 321).

² Rozsudky Všeobecného súdu zo 17. februára 2011, FIFA a UEFA/Komisia, ([T-385/07](#), [T-55/08](#) a [T-68/08](#)), pozri tiež [CP 9/11](#).

preveriť postup zostavenia vnútroštátnych zoznamov z hľadiska požiadaviek transparentnosti a jasnosti a uistiť sa, že udalosti označené členskými štátmi možno skutočne považovať za udalosti veľkého významu pre spoločnosť. Komisia je okrem toho povinná dbať na to, aby tieto vnútroštátne zoznamy neobsahovali väčšie obmedzenia základných slobôd, ako určuje smernica. Komisia je tiež povinná skontrolovať vnútroštátne zoznamy z pohľadu všeobecných zásad, ako sú zákaz diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti. Podľa názoru generálneho advokáta však musí byť kontrola Komisie objektívnej povahy a obmedzeného rozsahu.

Vo svojom rozhodovacom postupe sa však Komisia nesmie obmedziť na automatizmus pri preverovaní vnútroštátnych zoznamov. Naopak, v rámci svojej právomoci je povinná dodržiavať zásadu riadnej správy vecí verejných, s ktorou je spojená povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné okolnosti daného prípadu. Takáto kontrola však nevyklučuje opakovanie rovnakých formulácií v jej rozhodnutiach, keďže kritériá, podľa ktorých Komisia preveruje zjavne nesprávne posúdenie členských štátov, zostávajú nezmenené.

V tejto súvislosti generálny advokát zdôrazňuje, že preskúmanie toho, ako Komisia uplatňuje svoju preverovaciu právomoc, ktoré má vykonať Všeobecný súd, sa musí takisto obmedziť na preverenie toho, či Komisia správne konštatovala alebo odmietla existenciu zjavného pochybenia na strane dotknutého členského štátu.

Generálny advokát následne konštatuje, že normotvorca Únie chcel tým, že vyhradil členským štátom možnosť zostaviť zoznam udalostí veľkého významu pre ich spoločnosť, zosúladiť cieľ slobodného poskytovania služieb v oblasti televízneho vysielania s cieľom ochrany práva na informácie v kontexte kultúrnych odlišností členských štátov. Obmedzenie tejto základnej slobody tak normotvorca Únie dobrovoľne považoval za nevyhnutné na zabezpečenie prístupu širokej verejnosti k udalostiam veľkého významu pre spoločnosť. Ako také sa v zásade musí považovať za odôvodnené a v dôsledku toho primerané.

Pokiaľ ide o tvrdenie FIFA a UEFA, že obmedzenie exkluzívneho vysielania športových udalostí, ktoré organizujú, je porušením ich práva vlastníť majetok, generálny advokát Jääskinen upresňuje, že vzhľadom na to, že právo vlastníť majetok v súvislosti s vysielaním športových udalostí nie je vymedzené ani vo vnútroštátnom práve, ani v práve Únie, jeho pôsobnosť v zásade závisí od ustanovení vymedzujúcich jeho hranice, ako je smernica. Z tohto dôvodu sporné opatrenie nepredstavuje obmedzenie práva vlastníť majetok v zmysle Charty základných práv.

Generálny advokát Jääskinen napokon navrhuje Súdnemu dvoru, aby potvrdil, že hoci sú majstrovstvá sveta a EURO uvedené v smernici ako príklady udalostí veľkého významu pre spoločnosť, neznamená to, že tieto športové udalosti môžu byť ako celok vo všetkých prípadoch zahrnuté do vnútroštátneho zoznamu bez ohľadu na záujem, ktorý vyvolávajú v dotknutom členskom štáte. Uvedenie majstrovstiev sveta a EURO v smernici naproti tomu znamená, že ak členský štát zaradiť zápasy týchto turnajov do vnútroštátneho zoznamu, nie je povinný uviesť vo svojom oznámení Komisii osobitné odôvodnenie v súvislosti s ich povahou „udalostí veľkého významu pre spoločnosť“.

Za týchto okolností generálny advokát Jääskinen usudzuje, že Všeobecný súd vykonal súdne preskúmanie správnym spôsobom, a navrhuje preto Súdnemu dvoru, aby **zamietol odvolania v celom ich rozsahu**.

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie vecí, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradiť. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Úplné znenie návrhov [C-201/11 P](#), [C-204/11 P](#) a [C-205/11 P](#) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499